

Den sidste dag i juli kører jeg gennem Lille Vildmose for at besøge Birgit og Henning Hansen på Kystvejen i Dokkedal. Her passerer jeg et par færister der bla. skal holde elgene, som er nogle af de dyr der er indbyggere i det store indhegnede område, inde i området.

Vel ankommet på den aftalte adresse, åbner jeg bildøren i den gamle VW, og der kommer en ikke helt ny hund for at byde mig velkommen. Det samme gør Henning, mens fru Hansen lige skal have gjort sit arbejde med en muldvarpefælde færdig. Hullet bliver sirligt gravet færdig, med de kontoruddannede hænder, før fælden sættes på plads og en spand placeres over hullet så lyset ikke bryder igennem til "muldvarpegangen". Jeg er allerede overbevist om at de kan lide dyr her - bare ikke muldvarpe.

Efter at have hilst på alle 3 går Birgit ind for at lave kaffe. Henning henter en spandfuld korn og jeg, som også er fotograf, bliver guidet op i skydetårnet der står klods op ad indhegningen.

Vel ankommet op i det høje, og meget camouflerede skydetårn, kan jeg se krondyr, som er de dyr der holdes her i Dokkedal.

Det er spændende for mig, da jeg ikke har det store kendskab til disse dyr. Henning åbner lågen, fordeler den store spands indhold med byg ud i trugene og dyrene kommer straks løbende, og fotografen får taget sit billede.

Kaffen er blevet færdig og vi sidder nu på terrassen hvor jeg er sikker på at blive klogere på disse flotte dyr. Jeg spørger og får altid et svar som er forståeligt.

Mens Birgit stadig passer sit kontorjob i Hadsund er Henning udtrådt af det danske arbejdsmarked efter mere end 43 år i det danske flyvevåben. Parret boede indtil år 2001 på hovedgaden i byen, men meget trafik her samt Hennings drøm om at bo på landet var blevet overvejet ofte. Så

beslutningen var nem da ejendommens tidligere beboere døde. Husene på gården var ikke i for god stand, så søn og svigersøn fik dem overbevist om at bygningerne skulle væltes og nye bygges. De flyttede ind i det nye stuehus i 2003, som de for øvrigt selv byggede.

De første år var de 16 tdl. lejet ud, men Birgit og Henning var træt af at larmen fra lejerens traktor og lugten af kemikalier når de opholdt sig på terrassen, så nu var beslutningen "næsten" taget. De ville selv passe jorden og de ville have dyr, men ikke grise eller kreaturer.

Efter et besøg hos Niels Studstrup blev det krondyr parret valgte og begrundelse var: det er rolige dyr, meget kød og så krævede de ikke så meget pasning.

Af de 16 tdl. er de 7 tdl. indhegnet. Der blev forsigtigt startet op i 2008 med 5 hinder fra Jens Sigsgård ved Barmer og en hjort fra en anden farm. En Warnham hjort af engelsk afstamning og med flotte gevir. I 2009 blev der yderlige købt 6 hinder hos Allan i Hirtshals. Disse 6 var beslået (drægtige), det gav 5 kalve. De efterfølgende 2 år blev der ikke født yderligere kalve, da det viste sig at den engelske hjort var gold. Derefter blev englænderen udskiftet til fordel for en ny Warnham og siden har der været tæt på 100 % drægtighed blandt hinderne. Henning fortæller at når man får nye dyr ind til en eksisterende flok går der 2 år før der er endelig ro i hele flokken. Det var hans erfaring.

I dag er der 16 moderdyr samt hjorten som er blevet 8 år og som nu er en "22 ender". Disse 16 moderdyr bliver "beslået" i oktober måned og kalvene bliver født i juni. Sidste år kom den første kalv dog allerede den 20 april hvilket undrede ejerne meget, måske det var en "jomfrufødsel". Når der er flest dyr er der omkring 50 stk. Hjortene smider deres gevir i april, den gamle hjort dog en måned tidligere.

Når der skal tyndes ud i besætningen sker det først når kødet er solgt, og der bliver typisk skudt 4 ungdyr af gangen. Det sker tidligst når de er 16 måneder gamle, og så kan hjortene godt være "10 ender". Det er en nevø der trykker på riflen hvorefter de bliver afblødt, læsset på en trailer og kørt til Onsild Slagtehus. Alt er som sagt solgt på forhånd og prisen er 52 kr. plus moms og ekstra for partering og pakning. Der sælges kun hele og halve dyr. Der er meget stor tilfredshed med samarbejdet med Onsild Slagtehus, og de har aldrig haft problemer med at sælge kødet.

Om vinteren bliver dyrene fodret med byg, hør, gulerødder og selvfølgelig kartofler nu vi er tæt på vildmosen. Vand er ikke den store udgift, kun i tørke perioder, og her kan besætningen godt skylle 50-80 liter ned på en god dag. Den eneste der går ind i hegnet er Henning, dog er Birgit med inde når der bliver fodret i brunstperioden. Hendes fornemste opgave er at lave lidt larm på en spand for at tage hjortens opmærksomhed. En trillebør er et andet forsvars middel. I brunst perioden følger den 8 årige hjorts øjne hele tiden Henning, derefter skærer den tænder, for til sidst at lade sin tunge hænge ud af den ene mundvig. Brøle kan den også, så i denne periode skal der ekstra opmærksomhed til når man er inden for hegnet. Som Henning og Birgit siger "han er skør i hovedet". Han taber sig i øvrigt også over 30 kg i denne periode på året. Her kom jeg så lige til at tilføje "det er vist sådan en periode jeg trænger til".

Efter d. 28 dec. er juletræerne jo ikke i høj kurs, så mange brugte træer her i Dokkedal bliver afleveret på nr. 152 og smidt ind til krondyrene, og det hænder at den gamle hjort går rundt med et kasseret juletræ viklet ind i sit gevir i et par dage før han har held til at få det smidt. De tabte gevir bliver samlet sammen og "strikket sammen" parvis. Ordnung muss sein.

En enkelt gang var der nogle få dyr der var kommet udenfor hegnet da lågen ikke havde tænkt sig at lukke af sig selv. Så da de dyr der var blevet i hegnet var blevet flyttet til en ny lukket fold, fandt emigranterne den åbne låge, efter at have vandret rundt om hegnet, dog på den forkerte side.

Jeg vil sige tak til Birgit og Henning fordi de gav sig tid til at fortælle om deres tilgang til disse smukke dyr, og om hvordan de er endt her på Kystvejen nr. 152 i Dokkedal lige op af Kattegat. Jeg skulle hilse og sige ”vi har aldrig et sekund fortrudt valget af disse dyr”, og så kan det vel ikke siges tydeligere.

